"Ο ΝΟΥΜΑΣ„

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν 'Αθήνα Δρ. 5.— Γιὰ τὶς 'Επαρχίες δρ. 7.
Γιὰ τὸ 'Εξωτερικὸ ᾧρ. χρ. 10.

Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες (2 δρ. τὴν τριμηνία) συντρομές.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂ δὲ στείλει μπροστὰ τὴ συντρομή του.

10 λεφτὰ τὸ φύλλο λεφτὰ 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κιόσκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια, 'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιόδρομου ('Ακαδημία),Βουλή, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδερόδρομου ('Ομόνοια), στὰ βιβλιοπωλεῖα «'Εστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέτου (ἀντίκρυ στὴ Βουλή).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

'Η «Σκλάβα» τοῦ Γκόλφη — 'Η ἀπορία τῆς «'Ακρόπολης» — Οἱ «ἀριστεῖς» — 'Ο Σιμόπουλος...διασκεδάζει! — 'Ο «'Εργάτης»

ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ πρωτοχρονιάτικο μπονομὰ στὸ Ἔθνος τὸν ἔκαμε ὁ συνεργάτης μας **Ρήγας Γκόλφης** *μὲ τὴ «Σκλάβα» του, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν πρωτοχρονιάτικη «'Ακρόπολη». Τὴν ξανατυπώνουμε καὶ μεῖς ἐδῶ, ἀφοῦ ὅλ' οἱ ἄλλοι, οἱ ἐπίσημοι, ποὺ μιλήσανε ἀπὸ τὶς φημερίδες τὴν πρωτοχρονιά, μᾶς φουσκώσανε μὲ φρέσκο ἀέρα.*

ΣΚΛΑΒΑ

Διαβαίνει πάνου σου ἄσπλαχνα τὸ πνέμα τοῦ χαμοῦ,
καὶ Σκλάβα πάλε δείχνεσαι δεμένη μὲ τὸ Ψέμα.
Γύρω σου μαῦρα κείτουνται τὰ ρείπια. ἑνὸς σεισμοῦ,
καὶ κάθε ὀχτρός σου θρέφεται μὲ τῆς καρδιᾶς σου τὸ αἷμα.

Στενὸ τὸ μονοπάτι σου, πέρα τὸ κόβει ὁ βοῦρκος.
Κι ἂ μέσα στῶν προγόνω σου τὰ νέφη τριγυρνᾷς,
κρυφὰ σὲ πνίγει ὁ Βούλγαρος, πονηρεμένα ὁ Τοῦρκος,
κι' ὁ Δάσκαλος ὁ Τύραννος σοῦ κόθεται βραχνᾶς.....

Γιατί νὰ γέρνῃς ταπεινὴ στοῦ ψήφου τοὺς Πατριῶτες;
Δούλα γιατί νὰ σέρνῃ σε τῆς νέκρας ὁ Σοφός; ...
Ἄχ! στῆσε μέσα στὸ ραγιὰ μιὰ νέα ψυχή....Καὶ τότες
ἄνοιξε τὰ φτερούγια σου καὶ πέτα πρὸς τὸ Φῶς.

Καὶ πέτα—πάντα εἶναι καιρὸς—ὅπου ἡ Ζωὴ ἀναβρύζει,
σφίξε τὸ Τώρα σύγκορμη, τὰ περασμένα σβύσε,
τὴ Δύναμή σου ἀγκάλιασε καὶ στῆσ' τη μετερίζι.
Μὰ πρῶτα σκύψε πρὸς ἐσέ, καὶ τὰ δεσμά σου λύσε.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

★

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ μας διαβάζει ἄραγες φημερίδες; Ρωτάει ἡ «'Ακρόπολη» καὶ τὸ ρώτημά της θὰ μείνει, φυσικά, δίχως ἀπόκριση. Ὅταν εἴτανε τώρα τελευταῖα ὁ Βασιλιάς μας στὸ Παρίσι, κάπιος ξένος φημεριδογράφος ποὺ κουβέντιασε μαζί του, μᾶς πλεροφόρησε πὼς ὁ Βασιλιᾶς μας ξέρει ὅ,τι γίνεται στὴν Εὐρώπη. Γιὰ νὰν τὰ ξέρει, σημαίνει πὼς διαβάζει ξένες φημερίδες. Ἂ δὲ διαβάζει τὶς δικές μας, δὲ σημαίνει τίποτα. Τὶς διαβάζουμε μεῖς καί τὰ προκόψαμε. Γιατὶ νὰν τὶς διαβάζει κι ὁ Βασιλιάς μας; 'Από τὶς ξένες φημερίδες μαθαίνει καλύτερα τί γίνεται στὸ Κράτος του.

★

ΕΓΙΝΕ καὶ τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ Ναυτικοῦ, κι ἀμέσως στὶς φημερίδες ἀκουστήκανε φωνὲς καὶ διαμαρτύρησες πὼς οἱ «ἀριστεῖς» παραγκωνιστήκανε καὶ διοριστήκανε στὸ ἐπιτελεῖο κεῖνοι ποὺ ὑποστηρίζουνται ἀπὸ τὸ κόμμα. Ἂ διοριζόντουσαν οἱ «ἀριστεῖς», οἱ ἴδιες πάλι φωνὲς θἀκουγόντουσαν. Παλιά μας ἀρρώστια αὐτή, ὅσοι μένουμε ὄξω ἀπὸ τὸ χορό νἄμαστε «ἀριστεῖς» κι ἀδικημένοι, κι ὅσοι μπαίνουμε μέσα νὰ μὴν ἀξίζουμε τίποτα.

Ἂς παραδεχτοῦμε τελοσπάντων πὼς ἀληθινὰ παραγκωνιστήκανε οἱ «ἀριστεῖς». Μὰ θὰν τὸ παραδεχτοῦμε μοναχὰ ὅταν καὶ κεῖνοι ποὺ σκίζουνται σήμερα γιὰ τοὺς παραγκωνισμένους παραδεχτοῦνε μαζί μας πὼς εἶναι γιὰ τὰ σίδερα κεῖνος ποὺ παραδέχεται σήμερα ὅτι, μέσα σ' ἕνα γενικὸ ξεχαρβάλωμα, ἔπρεπε νὰ γίνει ἡ μοναδικὴ ἐξαίρεση στὸ 'Επιτελεῖο τοῦ Ναυτικοῦ καὶ νἀρχινήσει ἀπ' αὐτὸ ἡ καλιτέρεψη.

★

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ χρόνος τονὲ βρῆκε τὸ Σιμόπουλο στὴν ἐξῆς παράξενη κατάσταση. 'Υπουργὸς δὲν εἶναι, μὰ οὔτε παραιτήθηκε ἀκόμα, οὔτε καὶ πιάστηκε. Τί εἶναι;

'Ο Σιμόπουλος εἶναι ἄρρωστος. Δηλαδὴ μεταχειρίζεται μὲ περίσσια τσαχπινιὰ ἕνα καινούριο πολιτικὸ τερτίπι, τὴν ἀρρώστια, γιὰ νὰ βασανίσει κάμποσες μέρες ἀκόμα τὸ Θεοτόκη.

Κ' ἡ Α. Μ. θὰ ξεκαρδίζεται στὰ γέλια βλέποντας τὴν ἀνάλατη αὐτὴ 'Υπουργικὴ σαλάτα. Μπορεῖ ὅμως νὰ μὴν ξέρει καὶ τίποτα ἀφοῦ, εἴπαμε, δὲ διαβάζει δικές μας φημερίδες, κι ὁ ξένος τύπος δὲν τὸν πλεροφόρησε ἀκόμα γιὰ τὴν ψευταρρώστια τοῦ 'Υπουργοῦ του.

★

ΣΤΟ ΒΟΛΟ ἀρχίνησε νὰ βγαίνει μιὰ φημερίδα σοσιαλιστική, ὁ «'Εργάτης», γραμένη στὴ ζωντανή μας γλώσσα. Διαβάζοντας κανεὶς τὸν «'Εργάτη» τοῦ Βόλου, νιώθει κάπιο δυνατὸ ξαλάφρωμα στὴν ψυχή του, γιατὶ πρώτη φορὰ βγαίνει φημερίδα νὰ μιλήσει ἀπευθείας στὸ λαὸ νὰν τοῦ δείξει τὴ δύναμή του καὶ τὰ δικαιώματά του, ποὺ πλιατσικολογοῦνται σήμερα ἀπὸ τὸν τελευταῖο πολιτικὸ τενεκέ.

Νὰ μᾶς ζήσει λοιπὸν ὁ «'Εργάτης» καὶ νἀκουστεῖ μὲ τὸν καιρὸ ἡ φωνή του σὲ κάθε γωνιὰ τῆς πατρίδας μας.

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ

[Μὲ χαρὰ δημοσιεύουμε σήμερα στὸ «Νουμᾶ», τὴν ὁμιλία ποὺ ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, ἔκαμε στὴν 'Αλεξάντρεια, στὴ σάλα τῆς «'Ελλ. Ἕνωσης τῆς Αἰγύπτου», ὁ κ. Κώστας Τρικογλίδης, δημοτικιστὴς ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀφωσιωμένους στὸν 'Αγῶνα.

'Η «'Ελληνικὴ ἕνωση τῆς Αἰγύπτου» εἶναι ὁ σύλλογος ἐκεῖνος, ποὺ πρὸ λίγου καιροῦ συστήθηκε στὴν 'Αλεξάντρεια ἀπὸ τὸ γιατρὸ κ. Λαγουδάκη, ποὺ ἐγκαταστάθηκε τώρα τώρα στὴν ἑλληνικὴ χώρα τοῦ Νείλου, καὶ μὲ ἀξιέπαινη λαχτάρα καταπιάστηκε τὸ μεγάλο ἔργο, νὰ συγκεντρώσει στὸ Σύλλογο αὐτόνε, τοὺς Ρωμιοὺς ποὺ βρίσκουνται κεῖ κάτου, παλεύοντας ἀνάμεσα σὲ τόσες πολυποίκιλλες φυλές.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ Σύλλογου, εἶναι καὶ ἡ πνεματικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ μὲ ὁμιλίες. Καὶ ὅπως γίνεται σ' ὅλους τοὺς Ρωμαΐκους σύλλογους, οἱ ὁμιλίες ἀρχίσανε μὲ τὰ ταμπουρλίσματα τῆς ἐπίσημης καθαρεύουσας.Μονάχα ὁ κ. Τρικογλίδης εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀνεβῇ στὸ βῆμα, καὶ ἀνάμεσα στὸ πιὸ προληφτικὸ ρωμαΐκο κοινὸ—καθὼς εἶναι τὸ κοινὸ τῆς 'Αλεξάντρειας—νὰ μὴ διστάξει νὰ μιλήσει τὴν 'Εθνική μας γλῶσσα. Καὶ τὸ κοινὸ αὐτό, ποὺ τὄχουνε πνίξει οἱ πάτριες κουβέντες, δὲν μπόρεσε νὰ μὴ συγκινηθεῖ ἅμα ἄκουσε μὲ τὴν ἀληθινή του γλώσσα τὰ τόσα ὡραῖα πράματα ποὺ τοῦ ξεϊστόρησε ὁ Τρικογλίδης μας, καὶ στὸ τέλος ἐνθουσιάστηκε. Κ' ἔβλεπες τότες νὰ σφίγγουνε τὸ χέρι τοῦ ὁμιλητή, ἄντρες σοβαροὶ καὶ γυναῖκες νὰ τοῦ προσφέρουνε ἄνθια, καὶ νὰ μὴν ξέρουνε πὼς νὰ τοῦ ἐκφράσουνε τὴ χαρά τους.

'Ο Τρικογλίδης, μαθαίνουμε, πὼς κι' ἄλλες τέτιες ὁμιλίες θὰ κάμει στὸ Σύλλογο τῆς 'Αλεξάντρειας, κ' εὐχόμαστε νὰ τραβήξει τοὺς πιὸ φωτισμένους ἐκεῖ κάτου, γλήγορα γλήγορα μὲ τὸ μέρος τῆς 'Αλήθειας].

«Θαρσεῖν χρῇ, τάχ' αὔριον
ἔσετ' ἄμεινον. Κουράγιο
πρέπει νἄχουμε, θὰ ξημερώσει
κ' ἡ καλὴ μέρα».

Μιὰ μέρα τὸ περασμένο καλοκαῖρι, μοῦ ἦρθε ἄξαφνα στὸ νοῦ μου, νὰ κάνω περίπατο γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ποὺ εἶμαι στὴν 'Αλεξάντρεια,ἴσαμε τὸ ἀρχαῖο φρούριο ποὺ βρίσκεται στὴν ἀριστερὴ ἄκρη τοῦ ἀνατολικοῦ λιμανιοῦ,ποὺ ἴσα ἴσα χτὲς τὸ βράδυ ὁ σεβαστός μας κ. Λαγουδάκης μᾶς εἶπε πὼς μιὰ φορὰ λεγότανε «Βασιλικὸς λιμὴν» καὶ εἴτανε τὸ λιμάνι τοῦ στόλου τῶν Πτολεμαίων. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια δὲν ξέρω τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ φρουρίου οὔτε τὴν ἱστορία του. Χωρὶς ἄλλο ὁ ἴδιος ὁ κ. Λαγουδάκης,ποὺ εἶναι τόσο βαθὺς γνώστης τῆς ἱστορίας, θὰ τὴν ξέρῃ καὶ ἴσως νὰ μᾶς τὴν πῇ καμιὰ φορά. Γνωρίζει πολὺ καλὰ πόσο ρουφᾶμε τὰ λόγια του, μὲ τὸν ὡραῖο καὶ γλυκὸ λόγο ποὺ ξέρει νὰ μᾶς φανερώνῃ τὶς γνῶσες του καὶ νὰ μᾶς φωτίζει.

Ἔκανα τὸν περίπατό μου καὶ ἔφτασα ὡς ἐκεῖ. Ἕνα μικρὸ σῶμα στρατιωτῶνε κάθεται κεῖ μέσα μὲ τὶς φαμίλιες τους, καὶ ὁ φύλακας κάτω στὴ μεγάλη πόρτα δὲ μ' ἄφησε νὰ μπῶ μέσα. Λυπήθηκα, γιατί, σᾶς εἶπα, μοῦ εἶχε μπεῖ μέσα μου κείνη τὴν ἡμέρα ἡ περιέργεια νὰ δῶ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ φρουρίου, καὶ λυπήθηκα,γιατὶ ἔκανα ἕναν κόπο ἄδικο, καὶ ἔφευγα μὲ θλίψη.

Ἔξαφνα μιὰ τρύπα μεγάλη, γινομένη χωρὶς ἄλ-

Ο ΓΥΑΛΙΣΤΟΣ. Βέβαια, θὰ γυρίσουμε. Κ'ἐλπίζουμε νὰ βροῦμε τὸν κ. Στρωτὸ μὲ ἡμερώτερες καὶ λαϊκώτερες ἰδέες....

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ *(σὰν ἀπὸ μέσα του)*. Χαμένη ἐλπίδα!

('Ο ΑΓΛΥΚΑΝΤΟΣ κι ὁ ΓΥΑΛΙΣΤΟΣ χαιρετοῦν καὶ φεύγουν).

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ *(ὕστερ' ἀπὸ μικρὴ πάψη, παγαίνοντας σιμὰ στὸ Στρωτό)*. Ἔλα νὰ σκεφτοῦμε σοβαρώτερα...

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Δηλαδὴ νὰ σκεφτοῦμε σὰν τὸ Γυαλιστὸ καὶ τὸν 'Αγλύκαντο; Μπακαλικώτερα;

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. Κάμε μιὰ θυσία ἐπιτέλους γιὰ τὸ χατίρι μου.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Νὰ θυσιάσω τὸν ἑαυτό μου;

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. Δὲν τονὲ θυσιάζεις· τονὲ σώζεις καὶ μᾶς σώζεις κι ὅλους μας.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Γίνουμαι ψεύτης καὶ σώζουμαι; Ἂν εἶναι δηλαδὴ σωτηρία γιὰ ἕναν πολίτη τὸ νὰ βγεῖ βουλευτής.

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. Μὰ καὶ μεῖς δὲν εἴμαστε ψεῦτες.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. 'Οχτρεύεστε ὅμως τὴν ἀλήθεια, ποῦναι κάτι χερότερα. Τὴν ὀχτρεύεστε γιατὶ τὴ φοβάστε.

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ *(μαλακά)*. Εἶμαι μεγαλύτερός σου δέκα περίπου χρόνια καὶ ξέρω κάπως καλύτερα τὸν κόσμο ἀπὸ σένανε. 'Από παιδὶ πολιτεύουμαι καὶ εἴκοσι χρόνια τώρα δὲν ἔλειψα ἀπὸ τὴ Βουλή. Τώρα κινδυνεύω νὰ μείνω ὄξω γιὰ ἕνα καπρίτσιο σου...

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ *(σοβαρά)*. Ἂν εἶναι νὰ καταστραφεῖς ἀπὸ μένα, ἐγὼ τραβιέμαι ἀπὸ κοντά σου, δηλώνω αὔριο πὼς κατεβαίνω μοναχός μου στὸν ἀγώνα, κ' ἔτσι οὔτε λόγου σου, οὔτε ὁ νεαρὸς κ. Γυαλιστός, οὔτε κανένας ἄλλος ἀπὸ τὴ συντροφιά σας ζημιώνεται ἐξαιτίας μου...

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. Τώρα πιά; Εἶναι ἀργά. Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μέρες ἔχουμ' ἐκλογὴ καὶ θἄναι νόστιμο νὰ μαθευτεῖ ὄξω πὼς ἕνας τοῦ συδυασμοῦ μας ἀποτραβιέται. Δὲν εἶναι κουβέντες σοβαρὲς αὐτές....

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Τότε ἂς πέσουμε μαζί. Μιὰ καὶ μὲ δεχτήκατε στὸ συδυασμό σας, μιὰ καὶ δεχτήκατε τὴν 'Αλήθεια γιὰ ἐκλογικό σας σύβολο,ἔχετε καθῆκο νὰ δεχτεῖτε ἀγόγγυστα κι ὅλες τὶς συνέπειες τοῦ συβόλου μας...Μὲ τὴν 'Αλήθεια καὶ γιὰ τὴν 'Αλήθεια... Πόσο ὡραῖο καὶ πόσο μεγάλο εἶναι νὰ συντριφτεῖ κανεὶς κάτου ἀπὸ ἕνα τέτιο σύβολο!....*(Πάει καὶ ξαπλώνεται σὲ μιὰ πολτρόνα. 'Ο Καλόκαρδος στέκεται σκεφτικός. Γιὰ λίγη ὥρα σωπαίνουν).*

Η ΑΣΤΡΟΥΛΑ *(μπαίνοντας ἀπὸ πλαγινὴ πόρτα καὶ κρατώντας δισκάκι ἀσημένιο μὲ ρακογυάλια).*Σᾶς ἔφερα ἀπό 'να ὀρεχτικό...Μπᾶ! Ἔλεγα πὼς εἶναι κ' οἱ ἄλλοι μέσα...Εἴτανε νὰν τὸ φέρει ἡ κ. Ρωξάνη μὰ τῆς ἦρθε κάπια βίζιτα κ' ἔμεινε στὴν τραπεζαρία. *('Απορώντας ποὺ δὲν τῆς μιλοῦν).* Πῶς! Δὲ θὰ πάρετε τὀρεχτικό σας;*(Προσφέρνει στὸν κ.Καλόκαρδο).*

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ *(πίνοντάς το)*. Εὐχαριστῶ.... Πάρε καὶ σύ, Δῆμο...

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Δὲ θέλω...Δὲν ἔχω ὄρεξη...

Ο ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. Αἴ, τώρα ἔχεις συντροφιά... Μιὰ στιγμὴ νὰ κατεβῶ κάτου στὸ γραφεῖο. Ἔχω νὰ στείλω μερικὰ γράμματα κ' εἶναι ἀνάγκη νὰν τὰ φροντίσω ἀπόψε...*(Φεύγει ἀπὸ πλαγινὴ πόρτα).*

('Ακολουθεῖ)